

кошти на окремі напрями розвитку громади. Наразі у мережі та в інших ЗМІ можна побачити багато статей-рекомендацій щодо процедур залучення грантів на розвиток об'єднаних територіальних громад [3].

У 2019 р. в Україні стартує новий масштабний проект «Всеукраїнський громадський бюджет» (ВГБ) - це інструмент участі громадян в розподілі частки державного фінансування шляхом електронного голосування за обрані проекти. В Державному бюджеті закріплена сума 500 млн грн, що розподілятиметься за результатами голосування за проекти ВГБ. Для його запуску та функціонування важливо якомога швидше прийняти підзаконні нормативні акти на рівні Кабінету Міністрів України та Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, а також рішення комісій в областях [4].

Краудфандинг (від англ. crowdfunding, crowd — «громада, гурт, юрба», funding — «фінансування», тобто фінансування громадою, громадське фінансування) — це співпраця людей, які добровільно об'єднують свої гроші чи інші ресурси разом, як правило через інтернет, аби підтримати зусилля інших людей або організацій. Краудфандинг набув світової популярності за рахунок того, що дозволяє зробити саме ті матеріальні цінності, надати послуги, які дійсно потрібні споживачеві. В Україні він є популярним з 2011 р. як спільнокошт, механізм його роботи є зручним інструментом залучення коштів громадськими організаціями і територіальними громадами.

Таким чином, джерела фінансового забезпечення ОТГ в Україні значно розширюються, набувають новітніх форм, орієнтовані на зовнішні кошти, переважно безповоротні. Найближчим часом очікується збільшення потужності місцевих громад за рахунок стрімкого економічного зростання, запуску ринку землі [1], за рахунок фандрайзінгу та якісного проектного менеджменту. Це створює певну систему викликів до управлінських навичок і професіональних здібностей фахівців з місцевих фінансів!

Література:

1. Борщ Г. А., Вакуленко В. М., Гринчук Н. М., Дехтяренко Ю. Ф., Ігнатенко О. С., Куйбіда В. С., Ткачук А. Ф., Юзефович В. В. Ресурсне забезпечення об'єднаної територіальної громади та її маркетинг: навч. посіб. К.: 2017. 107 с.
2. Бочі А. Фінансовий менеджмент і децентралізація: як управляти коштами в громаді 9 серпня, 2018. URL: <https://tyzhden.ua/Economics/218043>
3. Врублевський О. Як залучити гранти для розвитку громад: поради старостам. URL: <https://decentralization.gov.ua/news/columns/10564>
4. Гроші, які об'єднують країну. Що варто знати про Всеукраїнський громадський бюджет. 28.02.2019. URL: <https://www.prostir.ua/?focus=hroshi-yaki-objednayut-krajinu-abo-scho-take-vseukrajinskyj-hromadskyj-byudzhet>
5. Розвиток громадянського суспільства в об'єднаних територіальних громадах. Прості рішення для складних питань. Практ. посібник. За ред. В. Лисенко, І. Сташук. Запоріжжя, 2018. URL: <https://issuu.com/sdg-project/docs/developing-civil-society-in-amalgam>

Ходзицька В.В.

к.е.н., доцент

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені В. Гетьмана»

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ КОРПОРАЦІЙ: НОВІ ТЕОРІЇ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ

Необхідною умовою змін є формування комплексної системи заходів запобігання банкрутству, що відбивається в сучасних способах прийняття ефективних управлінських рішень суб'єктами господарювання, як у разі відносної стабільності підприємницької діяльності, так і в кризовому середовищі. Подолання структурної кризи і приведення економічної безпеки в стан стійкості можливо з урахуванням факторів, що є за своєю природою суб'єктивними. Переплетення суб'єктивних і

об'єктивних чинників є логічним і значно впливає на прийняття антикризових управлінських рішень.

Глобалізація економічних відносин, використання сучасних інформаційних систем і технологій обробки поточної інформації пред'являють особливі вимоги до надання управлінню докладної інформації в контексті бізнес-процесів, форм і видів діяльності сегментів. Використання сучасних інформаційних систем і технологій обробки поточної інформації, глобалізація економічних відносин, пред'являють особливі вимоги до надання управлінню докладної інформації в контексті бізнес-процесів, форм і видів діяльності структурних підрозділів.

Із розвитком бізнес-процесів значна частка у собівартості виробів стала належати витратам, прямо не пов'язаними із виробничими процесами. З метою обліку та управління такими витратами необхідно використовувати сукупність методів MRP II та нові концепції, що регламентують корпоративне планування:

- ERP - системи, які надають широкі можливості для роботи з філіями та іншими залежними компаніями;
- SCM - системи, які дозволяють знижувати витрати на транспорт і поточні витрати через оптимальне структурування логістичних схем з постачання;
- CSRP - системи, що дозволяють здійснювати координацію діяльності компанії відповідно до її купівельної спроможності.

Таким чином, для приведення облікової інформації у відповідність із запитами стратегічних менеджерів пропонується її предметне розширення шляхом включення об'єктів зовнішнього середовища, прогностичних стратегічних показників і зміна форми подання інформації з фінансової на сукупність фінансової та не фінансової інформації.

Література:

1. Cooper R., Kaplan R.S. Measure costs right: make the right decisions // Harvard Business Review. – 1988. - September/October - P. 96-103.
2. Innes J. Strategic Management accounting, in tones, J (ed.). Handbook of Management accounting, Gee, Ch. 2., - 1998. – 968 p.

Федоріна К.Є.

«Економіка підприємства», 3 курс

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені В. Гетьмана»

Науковий керівник – асистент кафедри фінансів Білінець М.Ю.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ В УКРАЇНІ

Фінансові інновації на разі дуже поширене явище. Загалом під фінансовими інноваціями розуміється нова продукція, нові процеси та організаційні форми, а також нові технології. Одним з інструментів фінансових інновацій є венчурне фінансування.

Взагалі «venture» з англійської переводиться як «ризик», тобто дослівно венчурне фінансування означає високоризиковане фінансування. Якщо розглядати український ринок венчурного фінансування, то він доволі сильно відрізняється від зарубіжних ринків. Основною різницею є саме сфера вкладення венчурного капіталу. На відміну від зарубіжних країн, де інвестиції, перед усім, призначені для інновацій, в Україні – харчова промисловість, роздрібна торгівля, будівництво – є найпривабливішими сферами для інвесторів. Також можна відмітити, що учасниками венчурних фондів (тобто інвесторами) можуть бути лише юридичні особи.

В Україні ринок венчурного фінансування був створений на початку 90-х років. Підтримка зі сторони законодавчої бази була дуже слабкою, фондовий ринок розвивався повільно, українські підприємці не володіли достатньою кількістю інформації, щодо принципів співпраці з венчурними інвесторами, а фінансова діяльність компаній була